

Kerületi versfaragó pályázat
2016.

Majoros Adrienn

Bene Botond

Horváth Dávid

Séra Gábor

4.c

Csokonai Vitéz Mihály Általános Iskola és
Gimnázium

Felkészítő: Galiné Szabó Katalin

Bene Botond

A világűr

Végtelen a világ,
Távolról egy virág.
Szirmai a bolygók,
Köztük a Nap forrong.

Levél rajta nincs,
A termése kincs.
Mi a Földön élünk,
De ki az űrbe nézünk.

Talán valamit látunk,
A virágtól elválunk.
Nem értjük, de akarjuk,
Ma még mindig kutatjuk.

Más a világ

A Föld története nagy,
több ezer évre visszanyúl.
Elérte a nagy fagy,
sok állat emiatt kimúlt.

Jött aztán az őskor:
ember prédára lesett.
Lándzsával hadonászott,
mamut-húst evett.

Mi már boltokra vadászunk,
húst, ruhát pénzért veszünk.
A kényelmes élet néha
kicsit el is veszi az eszünk.

Horváth Dávid

Szeretet

A szeretetét mindenki
máshogy mutatja neked ki.
Valaki ételt főz neked,
és megsüti a kedvenc sütidet.

Másnak az a fontos,
hogy sose legyen gondod.
Ezért van mindig távol,
hogy megkaphasd a kényelmes világot.

Segít neked verset írni,
mint ahogy Anya most,
és körülötted van, mert érdeklí
hogyan látod a világot.

Az mindegy, hogy szegény vagy gazdag,
a szeretetét mindenki érzi.

Mindegy hogyan, de minden nap
mutasd is ki!

Húsvét

Itt a húsvét,
itt van újra,
Ne ferd fogad,
az ünnepi nyúlra!

Ha meglocsolod a lányokat,
sok vidám dolgot kapsz.
Piros tojást, csokinyuszt,
kobakodra néhány puszt.
Locsolkodjunk serényen,
gyertek velem legények!

Majoros Adrienn

A szeretet

Melegség támad föl szívemben,
Ha szeretetnek angyalára nézek.
Tőle kérek segítséget,
ha a nagy országútra lépek.
Világot nézni indulok,
végtelen útra megyek,
Ha esik, ha fúj,
cipelem terhemet.
Boldogságot keresek,
s ha mosolyt lelek,
ott élek majd szép életet.

Szülők boltja

Kaphatsz kedveset
vagy megértőt.
Vehetsz szigorút
és viccelőt.
Nagyevőt és bajnokot,
melegszívű darabot.
Ha volna ilyen bolt,
én csak nézelődnék.
Szülőket semmiképp
nem cserélnék.
Ha Anya velem lenne
nem vinném be őt:
kint hagynám inkább a bolt előtt.

Séra Gábor

Musztáng

Lovaserdő mélyén

megláttam egy musztángot.

Fekete volt a színe,

a sörénye lobogott.

Ő vezette a ménest,

nem futottak előtte,

ő még a vihart is leelőzte.

Behunytam a szemem

és már ott sem voltak ,

csak évekkel később

láthattam újra.

Sörénye még mindig ragyogott.

De a ménes már nem volt ott.

Odajött hozzám és engem választott.

Ibolya

Fűszálak közt

lila virág,

csöppnyi,

mint a könnycsepp.

Azt kéri, hogy öntözzétek,

csokorba őt ne kössétek.

Hagyjátok, hogy viruljanak

nagymama kertjében,

családok udvarának végében.

Ott szálljon a lila-illat,

ott csillanjon lila harmat.